

Sygn. akt IV KK 248/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 września 2013 r.,

sprawy T. S.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 18 lutego 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 9 sierpnia 2012 r., postanowił:

I. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawić bez rozpoznania;

II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Kasacją niniejszą zaskarżono wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 lutego 2013 r., którym utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji skazujący T. S. za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę jednego roku i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat próby oraz karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 150 złotych.

W kasacji obrońca skazanego adw. D. B. zarzucił rażące naruszenie prawa karnego procesowego, a to przepisów art. 399 k.p.k., art. 6 k.p.k. oraz obrazę przepisów prawa karnego materialnego – art. 286 k.k.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w pisemnej odpowiedzi na kasację wnioskował o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie.

Z kolei pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wnioskował o pozostawienie kasacji bez rozpoznania, jako że jest niedopuszczalna z mocy ustawy, ewentualnie jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W sytuacji, gdy w wyroku skazującym orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kasację na korzyść oskarżonego wnieść można jedynie z powodu uchybień wskazanych art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 w zw. z § 2 k.p.k.). **Ograniczenie to obowiązuje już od 1 września 2000 r. i powinno być znane podmiotowi fachowemu, jakim jest adwokat.** Tymczasem niniejsza kasacja powyższego wymogu nie spełnia. Powołuje się ona jedynie na takie uchybienia, które w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. są tzw. innym rażącym naruszeniem prawa, tzn. innym niż obraza art. 439 k.p.k. Jest to tym samym kasacja niedopuszczalna, jako że inne zarzuty niż uchybienia z art. 439 k.p.k. nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej w omawianej sytuacji. Kasacja ta powinna zatem spotkać się z odmową przyjęcia w sądzie odwoławczym (art. 530 § 2 k.p.k.). Skoro mimo to została przyjęta i przekazana Sądowi Najwyższemu, należy – stosownie do art. 531 § 1 zdanie pierwsze k.p.k. – pozostawić ją bez rozpoznania.